

paret; tunc enim tanto cum impetu expellitur quod retentum erat, ut caput infantis post vitiosum atque difficilem partum in utero relictum, excitatâque sternutatione ejectum, muliere humi super pulvinaria jacente ad octodecim pedes spheræ instar lignæ se rotasse viderit *Henricus ab Heer obs. Scandin. obs. 14. p. 138.*

V. IMBECILLITAS PARTURIENTIS quâcunque de causâ, sive à morbo acuto, sive ab evacuatione nimia, sive aliâ quâpiam re vires dejectere valente. Parturiente quippe imbecilla & fœtus sæpissimè non rectè valet, & si maximè valet, tamen cum virtute propriâ ipsi enitendum sit, fieri non potest, quin partus diutius protrahatur, difficiliorque evadat. Hinc *Hippocrates s. apb. 55. ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσαι ὑποσπυρετῶν λαμβάνονται, καὶ ἰσχυρῶς ἰχθυαίνονται ἀνευ προφασίως φανερῆς, πίπτουσι χαλεπῶς, καὶ σπικυνδύως. Quæcunque utero gerentes febribus decidentur & vehementer cum manifestam causam extenuantur, difficulter & cum periculo pariunt.*

CAPUT VII.

Differentias proponit.

DIFFERENTIÆ desumuntur vel à formâ, vel à materia vel à subjecto.

Ratione FORMÆ, alius partus difficilis est Naturalis cum fœtus situm atque conformationem naturalem obtinet, & tantummodo vel ratione magnitudinis, vel alterius cujusdam accidentis culpa difficilis evadit; vel Præternaturalis, ubi vel situs, vel conformatio præternaturales existunt; quippe si aliter quam naturali modo fœtus exeat, partus necessario vitiosus est, & præter naturam teste *Galeno 14. de usu part. cap. 17.*

NATURALIS autem fœtus ex utero exitus est, si is capite prius prodit; hic enim partus ut frequentissimus, ita etiam tutissimus existit. Reliquæ figuræ omnes, quæ ad dua genera referuntur ab *Hippocrate Agripparum & Transversorum*